

ніе, а ако ли не даде, тогава ще ся земжть паритѣ, за които е отсждень и ще ся задържатъ аманеть въ търговското сѣдилище.

Членъ 61). Една давія, когато не ся основава на горѣрѣченнитѣ точки, и трѣба да ся свърши на бързо, тя ся рѣшава пакъ приврѣмянно, обаче тѣжбопритѣжательтъ до гдѣто не даде поржчителъ, че въ противень случай, ще повърни онова което иска, или до гдѣто не покаже здрави обезпеченія, съ записъ че е въ състояніе за да повърни и заплати онова, което е зель, нѣма да ся рѣшава приврѣмянно.

Членъ 62). Търговското сѣдилище, когато не може да рѣши за приврѣмянно едно нѣщо, което е рѣшило, то не е вече въ положеніе, за да намѣри друго нѣкое срѣдство, обаче съ моленіето и на двѣтѣ страни, то може да иска рѣшеніето му отъ истинафа най напрѣдъ.

Членъ 63). Лицата, които излазятъ безправедни въ давитѣ си, съобразно съ 102-ья членъ отъ прибавленіето на законника, ако бы да ся отсждятъ за да платятъ всичкитѣ законни за приеманіе разноскы на давятъ, за които разноскы да ся рѣши даже да ся хванжтъ срѣщу загубитѣ на другжтж странж, въ всакой случай, това рѣшеніе не може да бжде за приврѣмянно.

Членъ 64). Мазбатитѣ за рѣшеніето, които ще ся правятъ съобразно съ 56-ья членъ отъ прибавленіето на законника, ще обемжтъ имято на прѣдседателя и на членоветѣ, които сж рѣшили давіята; имяната, званіята, народността, подданичеството, занятіята, и мѣсто-прѣбываніето и на двѣтѣ страни; ще ся излага въ кратцѣ давіята и каквото сж имали да зиматъ; вървежтъ на давіята и законнитѣ ѣ точки; извиненіята, причинитѣ и рѣшеніето ѣ; съ това заедно трѣба да обема, че рѣшеніето ѣ ся е свършило на първжтж или на вторжтж степень, съ е-